

У нас у гостях – дитячий клуб “Нептур”

28 березня 2012 року гостями Центру стали молоді туристи – члени Дитячої громадської організації Подільського району м.Києва «Дитячий туристичний клуб «Нептур», або «непосидючі туристи». Супроводжував їх керівник клубу – Наровлянський Олександр Данилович, заступник директора Українського державного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді, Заслужений вчитель України, кандидат в майстри спорту зі спортивного туризму та спортивного орієнтування. Діти та підлітки ознайомились із Центром, з великою цікавістю дізналися про напрямки роботи його спеціалістів, роздивилися всі виставки та фотографії, вислухали розповідь про Чорнобильську катастрофу та її наслідки. Потім керівник інформаційно-аналітичної служби Марія Криленко провела з ними бесіду за програмою «Екологія природи – екологія душі», присвячену бережному ставленню до природи, зокрема, збереженню лісів та недопущенню їх непередуманої вирубки та засмічення.

Лікарня святу не завадить: з днем народження, Тетянко!

Сьогодні, 8 лютого виповнилося 11 років Тетянці Боржемській. Так сталося, що вона на свій день народження знаходиться на лікуванні у Київській обласній дитячій лікарні. Тож разом із іншими пацієнтами Центр вирішив привітати Тетянку з її святом. Від спеціалістів ЦСПР Тетянка отримала маленькі

нехитрі подаруночки. А кожен із дітлахів залишив для іменинниці свої найщиріші побажання на промінчиках великого сонечка, яке вони самі ж і намалювали на великому аркуші. Нам сподобалося, що за це вона подарувала нам свою чудову посмішку!

Нехай соловейко тобі співає,
Цвіте калина у саду,
Лелека щастя принесе,
Зозуля сто літ накує.
Нехай тобі сонечко сміється,
Наука легко хай дається,
А доля світлою хай буде,
Щоб поважали тебе люди.
І друзі хай не забувають,
І в усьому допомагають.

Впроваджуємо волонтерство в лікарні

1 лютого психолог Оксана Слепова провела тренінгові заняття для мам з дітками та з підлітками, які захворіли на цукровий діабет. Такі заняття вже кілька років поспіль проводяться за програмою «Крок вперед». Метою програми є оптимізація життєвих перспектив у хворих на цукровий діабет, підвищення рівня їх самооцінки, зниження ситуативної та особистісної тривожності.

Вже не вперше до групової роботи ми залучаємо наших волонтерів. Психолог Оксана Слепова провела заняття у парі з 17-річною дівчиною, яка з 2 років періодично перебуває на лікуванні в ендокринології. Зараз це вже доросла та цікава особистість, яку звати Марія Струпова. Минулого року Марія поступила до університету ім. Т.Шевченка на факультет журналістики і вже має навіть власні публікації. Саме такі мужні діти як Маша можуть бути чудовим прикладом того, що з діабетом можна і потрібно нормально жити. Отже, Марія показала власну розроблену презентацію про цукровий діабет та розказала про те, як можна уживатися з хворобою і при цьому вести звичайний спосіб життя, не відчуючи ніякого дискомфорту.

І мами, і підлітки були вражені тим, що Маша така впевнена, спокійна, врівноважена, не відчуває себе не такою, як усі. Вона цілеспрямована, наполеглива, активна, енергійна, а до діабету ставиться, як до способу життя.

Маша на власному прикладі та завдяки презентації донесла до аудиторії головну думку свого виступу: діабет – це не вирок, а нормальний спосіб життя.

Про це свідчить наступна вправа, яка була виконана присутніми.

Кожен мав продовжити таку фразу: «Я не боюся діабету...». Відповіді були такими (мовою учасників):

«... потому что здесь нет ничего страшного и печального, а иногда это даже хорошо. Соблюдая диету – поддерживаю форму, а еще диабетчикам всегда выдают путевки. Это прикольно. Для диабетчика съеденая конфета – это уже праздник, не то, что здоровым людям – повседневность. И в больнице можно завести новые знакомства, друзей».

«...це спосіб життя, це не дуже страшна хвороба, з нею можна жити, та за цим треба дивитись, але це не страшно і не важко».

«...бо з ним можна прожити, якщо слідкувати за собою. Я не боюсь його. Займаюсь спортом. Навіть не боюсь, що мені може стати погано».

«... я думаю, что с диабетом можна жить и нужно бороться. Главное уметь правильно пользоваться инсулином, глюкометром. Конечно же, настроение – это самое главное. Я не боюсь диабет, потому что меня поддерживают друзья и родные».

«...вообще – то для меня это был шок, так как я с этим не сталкивалась, никто в моей семье. Доченька еще не понимает. Но, теперь немного понимаю и осознаю, что это не так страшно, с этим живут люди. Главное верить в лучшее. Поддержка близких для нас очень важна».

«...это способ жизни».

Після цієї вправи кожний учасник тренінгу написав один-одному по кілька добрих слів та побажань (вправа «Сонечко»). Отримавши дозу позитивних емоцій, мами і діти залишили відгуки після заняття на наших бланках:

Мені найбільше сподобалося, що:

«девочка, которая показывала презентацию очень веселая, хотя она болеет с 2 лет. Она не падает духом. Желаю Маше всегда быть такой веселой и никогда не падать духом».

«було задіяно усіх дітей у різних вправах».

«була презентація. Приклад відомих людей, хворих на діабет».

«як розповідали».

«я більше дізналася про діабет те, чого не знала».

«Ви прийшли до нас».

«ніхто не падає духом, ніхто не боїться діабету».

Мені найбільше не сподобалось:

«Все понравилось». «все сподобалося». «що заняття було маленьке, а так все сподобалося». «сподобалося все».

Мене найбільше здивувало:

«что здесь все открытые, оптимизма здесь много».

«діти віком 12-13 років так спокійно говорять про цукровий діабет, хоча мені це ще поки що страшно в мої 24 роки».

«діти відносяться до діабету простіше, ніж дорослі».

«розповідь про діабет».

«те, що деякі зірки були хворі на цукровий діабет».

«здивувало все».

Я замислився (замислилася) про те, що:

«нужно себя настроить на все хорошее, потому что я мама и должна поддерживать свою дочь».

«з цукровим діабетом живуть і багато чого досягають у житті. Потрібно жити і досягати вершин».

«це не кінець».

« можна їсти все, але у міру і тепер мені не прийдеться перепитувати все у сусідок по кімнаті».

«требу бути веселим».

«є хвороби, які серйозніші, ніж діабет, тому не потрібно думати, що це найгірша проблема у житті».

Я зрозуміла:

« нужно жить и надеяться всегда на лучшее, больше оптимизма».

«цукровий діабет не такий страшний, як мені здавалося раніше».

«треба навчитись і вчитись з цим жити».

«діабет – це спосіб життя».

«діабет – це просто спосіб життя».

«все добре».

«не потрібно чогось боятися, тому що багато таких дітей, як я».

Я (змінив) змінила свою думку щодо:

«диабета, потому что раньше я не знала этого, но теперь стараюсь осознать все. Много информации, но хочется все понять».

«треба більше думати про хороше в житті і не зациклюватися на хворобі».

«своєї хвороби».

«змінив всі думки».

«цукрового діабету. Ніколи не можна здаватися. Коли Маша розповідала про цукровий діабет я зрозуміла, що вона хоче

допомогти нам, що вона не залишила нас без допомоги».

Оксана
СЛЕПОВА

Гімн молодіжного клубу “ПОЗИТИВ”

Молоді люди із клубу “Позитив”, що діє при Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації, самі склали вірші і написали музику, зробили запис. Послухайте, як звучить цей гімн.

1-й куплет

Позитив – це крапля майбуття

Позитив – це наше є життя

Це наша радість, сміх і вечори.

Допоможе всім і навкруги.

Ми всі його дуже любимо

І ніколи не забудемо

Ті хвилини, що найкращі в світі

Тут залишаться найкращі миті.

Приспів:

Тренінг наш прекрасний

Вже йде, як наяву

І свій настрій жахливий

Поміняв я на прекрасний

Рідними стали стіни ці

Душа знаходить тут притулок

Для серця, надії, і любові притулок

2-й куплет

Позитив збирає давніх друзів

І вони його всі дуже люблять.

Позитив – це все одна родина

В Україні – це сім'я єдина.

Приспів

3-й куплет

В Позитиві є одна людина

Яка всім допомагає й нині

Це Оксана, наш психолог милий

Добра й чарівна вона людина

Посмішка її у серці сяє

Бо вона усім допомагає

Приспів

4-й куплет

Позитив – це місце, яке допоможе кожному.

Це квітка, яка сяє в проміннях сонця

Це вітер, який віє своєю любов'ю, і турботою.

Це море , яке надає людині друге дихання, яке дозволяє жити, жити і любити своє життя!!!

Реабілітаційні заняття для хворих дітей

Сьогодні, 5 грудня 2011 р., у нашому Центрі на групове заняття прийшли маленькі пацієнти з відділення гастроентерології Київської обласної дитячої лікарні . Вони прийшли на заняття сумні і змучені після не дуже приємних процедур. Але реабілітаційне заняття швидко заспокоїло їх і налаштувало на оптимістичний лад. Під легку музику діти малювали на зимову тематику і розповідали один одному, хто як любить зустрічати Новий рік та Різдво. На занятті швидко створилася тепла домашня атмосфера, вже зовсім скоро діти почали шуткувати і посміхатися. Тож із Центру всі виходили зовсім із іншим настроєм, налаштовані на швидке одужання в очікуванні зимових свят.

Олена Сиваченко, соціальний педагог